

Halil Karakaş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

20.11.2008

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ba's 2

Durgun
Solgun
Bezgin
Bedbin

Dinsin artık bu sessizlik
Bitsin bitmeyen ülfet
Fetihsiz geçen zamanlar
Hesapsız bir geçmiş

Gitsin artık isyanım
Ruhum çıksın kafesten
Nefsim zindanlara girsin
Sinsi şeytana inat

Beklenen bekleyiş
Sessiz bir diriliş
Mehtab ufkumun ardında
Karanlığı boğacak.

Halil Karakaş

Ba's 1

Buđu
Uyku
Sođuk
Donuk
Toprak
Su
Ba'su badel-mevt
Fetretteydi hikmet
Girift bir sır
Asır yada an
Sanıyordu yokuş
Yokuştaki yükseliş
Bekleyiş hüznü
Güz mü?
Yapraklar sararmış
Bulutlar gri
Yađmura hasret toprak
Sonsuzda ki ufuk
Gözlerini yum...
Ve ruhunu bırak
Şessiz yolculuk
İnişteki alçalış
Kaçış kafesten
Herkesten elveda
Herkeser merhaba
Kuru bir tohum
Toprak ve yađmur
Çamura gömölüş
Bir müddet karanlık
Bitecek ayrılık
Güneşer yöneliş
Beklenen vuslat
Yeniden yepyeniden
Merhaba hayat

Halil Karakaş

Beklenilen

Ruhum kanatlansa nurunun aleviyle
Kanatlansa safileşip, huzuru pakine erse
Dinlense, cemali pakinden esip gelen rahmetinle
Konsa rahmet yamaçlarının zirvelerine
Dolaşsa gül yüzüyle yenilenmiş bedenim
Kavuşsa sevdiklerine
Kol kola dolaşsa yine
Vuslat kalmaz orda bilmekteyim bunu
Umudum o ki
Ebedim hep öyle olsa

Halil Karakaş

Fetret

Fetretlerde hikmetler var
Yaşayanlar anlar
Ağlamakta ferah var
Ağlayanlar anlar
Anladın mı nefis
Fehirlenmek yangınmış
Yangının sonu kül
Yükseltense Tevazu
Zahidler hep secde eyler
Hafiftir mütevazı
Zarifler incedir
Hilal misali
Ve gel ey nefsim
Ne dersin bu derse
Bilirmisin fetreti
Haydi alçal gayri
Fetret yakın sanki

Halil Karakaş

Kurtul

Yontul
Bilenme
Eğil
Kırılma
Emekle
Öyle yürü
Okyanus değilsin
Salsın
Belki bir sandalsın
Dostlar edin gemi ol
Dua yelkendir bil
Kendini bil
Hakkı bul
Yönel ona
Kul ol
Kurtul

Halil Karakaş

Murakabe

Yakınlık nedir
Uzaklık ne
Yakın yada uzak olmuşum
Bir çizik at bu düşünceye
Madde nedir
Eşya ne
Kaldırıp atmalımı dünyayı...

Dünyanın koşarsan peşinden
O senden kaçacak
Sen ondan kaçarsan
O sana koşacak
Dur ve düşün, böyleyse gerçek
Gerçeği nasıl anlamak gerek...

Gönlünde dünya sevgisi olmalımı insanın
Yada ne ölçüde nasıl olmalı
Düşün bir kerecik...derken
Diyor ki Mevlana Celaleddin
Dünya bir umman
İnsan bir gemi
İçine su girmemeli
Dünya sevgisi gönle girince insanın
Batar ve hapsolür maddenin ağında
Bocalar durur belki aklını kullanırsa...
Koştukça koşar bir şeye ulaşmak için
Bakarki ulaştığı beklediği değildir
Hep böyle döner durur
Dönme dolap
Bindiği gibi bir gün iner ama
Heyhat...

Dünya insana yakışır amma
Gönle sızmadıkça
Dünya elbisen gibi olmalı
Kirlenince çıkarıp atmalı
Cismine sarılmalı
Ruhunu değil

Ruhlarımız hapsolmuş bir insanlık görüyorum
Maddenin sarhoşluğunda
Mesafeler gidip gelen
Ayaklar takır tukur
Kalbler baygın
Beyinler ruhsuz
Et yığınları
Dünyanın peşinden koştukça koşan
İç derinlikten bahsimiz hiç yok
Bedenlerimiz yorgun
Hep yatmakta
Günlük telaşeler sızdıkça kalbimize
Batıyoruz dünya ummanına

Bilinmez sır öyle ki aldanıyoruz
Gözlerimiz görmüyor
Kulaklarımız duymuyor
Dilimiz lal olsada
Hep konuşur
Hep koşuşur
Hep dinler
Hep seyreyler bu gönül

Halil Karakaş

Müsvette

Müsvette akşamlarımı temize çekmeliyim
Hüznü gömdüğüm toprağı sulamama ihmalim
Sessiz bir suçlu edasıyla
Korkak ve cılız bir nidayla
Haykırmazız geçen günler
Uyanmadan biten gündüzler
Görülmeyen güneş
Gafillığın böylesi
Müsvette günlerim
Müsvettemi kalsın?
Yok yok..! yetsin artık
Kabarık yığılmış üstü üstüne
Temiz sayfalar olsun yarınlarım
Ve biliyorum yine yarın diyeceğimi
Ancak olacak güçlü bir iradeyle, doğruluşum
İradeden öte ilahi bir destek bekliyorum
Kaç sayfam daha kaldı bilemiyorum
Sayfaların sahibine sığınıyorum.

Halil Karakaş

Sessiz

Susmak, susuz kalınan göllerde usanmadan...
Konuşmadan koşmak,
Şimşek gibi değil, ışık gibi sessiz...
Kum tanelerini uyandırmadan,

Sonsuzluğa yelken açan küheylanlar,
Sessiz haşyetlerle dolu dizgin,
Çatlayan soluklarıyla bitmez yolculukları,
Mavi bir gecede sessiz bir soluk;

Bilmeyenler bilmesede, onlarda kalb yangını
Duyulmaz dil ile söyledikleri
Sisli düşleri dağıtarak bakarlar
Karanlığı yırtan ışık helezonları.

Halil Karakaş

Sev

Düşmanın düşmanı olur
Dostun düşmanı olmaz
Gel şimdi sen dost ol
Dostlukta tamam ol

Sevgiye sevgi duyulur
Sevgiye kin duyulmaz
Kin şefkati yakan yangın
Onu sevgi söndürür

Düşmanlık kindedir
Sevgide dostluk var
Sev ve sevil dost ol
Dostlukta tamam ol

Halil Karakaş

Yeni Bir Uyanış Beklerken

Sapkınlığımın dehlizlerinde rüyalarım karmaşık
Yuvarlanırken küfrün karanlıklarında içte,
Dışta hep aydınlık
Huzur ikliminde...
Rânâ bakışlarla dolu simalar
Reyhan kokulu bahçelerde esen meltem
Çemenzar bir zemin
Nurani bir iklim
İç içe firkatlerimse zavallı
İçimde yanan küfür yangınları
Neredeyim... içte ve dışta
Neredeyim... rüyalarımın hangi yansımasında
Nerede kaldım...
Nerede olmalıydım ...
Takıldım içimde
Takıldım dışımda
Anlayamadım nerdeyim
Anladığım anlattığım
Yaşadığım değil
Sevmediğim ve savaştığımı yaşıyorum
Dışımda cennet
İçimde cehennem
Neredeyim...

Halil Karakaş